

Iztaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik Konsovej Hsta „Edinost“ — Tisk. tiskarna „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.— Za pol leta 12.— za tri mesece 6.— za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20 za pol leta 2.60

Pregled najnovejših dogodkov.

Balkansko bojišče. — Cetinje v naših rokah. Naše čete prekoračile na zasledovanju Črnogorcev črto Budva—Cetinje — Grab—Grahovo. Pri Beranah in Peči nič novega. Črnogorska prestolonasledniška dvojica v Rimu.

Rusko bojišče. — Novi srđiti ruski napadi ob besarabski fronti. Vseh pet napadov krvavo odbiti. Od pričetka ruske bojične ofenzive ujetih 5100 Rusov.

Italijanska fronta. — Topovski boji na posameznih točkah. Sicer nobenih posebnih dogodkov.

Zapadno bojišče. — Nič novega.

Turško bojišče. — Ruski napadi v Kavkaziji odbiti. Pri Seddil Bahru sestreljeno peto sovražno letalo.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se objavlja: 14. januarja 1916.

Glavno mesto Črnogore je v naših rokah. Zasledujoč premaganega sovražnika, so vkrakale naše čete v Cetinje, prestolno črnogorskega kralja. Mesto je nepoškodovano. Prebivalstvo je mirno.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se objavlja: 14. januarja 1916, popoldne.

Črnogorci so se pod vtišom predaje glavnega mesta pričeli umikati na vseh točkah južne in zapadne fronte. Naše čete so prodirle na zasledovanju preko črte Budva - Cetinje - Grab - Avtovac in prodirajo tudi vzhodno Bileće in pri Avtovcu na črnogorsko ozemlje. Pri Grahovu smo uplenili 3 topove s priprago, 500 pušk, eno strojno puško, mnogo municije in drugega vojnega materiala. Pri Beranah in vzhodno Peči nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 14. (Kor.) Veliki glavni stan, 14. januarja 1916.

Nobenih dogodkov posebnega pomena. Vrhovno armadno vodstvo.

Odlikovanje povodom zavzetja Lovčena.

DUNAJ, 14. (Kor.) »Wiener Zeitung« poroča: Cesar je zaukazal, da se v priznanje sijajnega, ob težavnih razmerah izvršenega čina zavzetja Lovčenovih višin izreče Najvišje pohvalno priznanje: generaloma pehote Hermanu Kövessu pl. Kövesshaza, poveljniku armade, in Štefanu pl. Sarkotiču, poveljujočemu generalu v Sarajevu in deželnemu šefu Bosne in Hercegovine, kakor tudi feldmaršallajtnantu Ignacu Trollmannu, poveljniku zbora. Njegovo Veličanstvo je istim povodom podelilo vojaški zaslužni križec II. razreda z vojno dekoracijo feldmaršallajtnantu Viktorju Weberju pl. Webenau, poveljniku pehotne divizije, in kontreadmiralu Aleksandru Hansi, poveljniku brodogodne divizije, nadalje red železne krone II. razreda z vojno dekoracijo feldmaršallajtnantu Beli Sorsichu pl. Severin, poveljniku skupin pri zboru, in polkovniku generalštabnega zbora, Karlu Günste, načelniku zbornega generalnega štaba.

Glasovi nemškega časopisja o zavzetju Cetinja.

BERLIN, 14. (Kor.) Zavzetje Cetinja po avstro - ogrskih četah je vzbudilo tu splošno veselje, ki se zrcali tudi v glasovih listov, ki so priredili posebne izdaje. »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« pravi: Kar so izvršile avstro - ogrske čete v nadvse težavnem ozemlju, spada k najkrasnejšim činom vojen vseh časov. Med tem ko tvorijo avstro - ogrske čete ob laški meji in v Volinjski neomajni okop proti vsem, s še tako veliko številno premočjo izvršenim napadom, vdirajo njihovi tovariši zmerom globlje v »nepremagljivo« Črnogoro ter pripravljajo definitivni padec tudi temu stebru četverosporzuma. »Lokalanzeiger« poudarja, da imata osvoboditev Lovčena in zavzetje Cetinja poleg vojaškega pomena, ki se ga ne more oceniti dovolj visoko, tudi političen pomen, ker je bila majhna deželica naprej pomaknjena postojanka ruskega panslavizma na Balkanu. Borba med Rusijo in Avstro - Ogrsko za enakopravnost na Balkanu je sedaj odločena v prilog Avstro - Ogrski. S tem ste centralni državni dosegli eno najvažnejših vojnih ciljev. »Vossische Zeitung« izjavlja, da žanje kralj Nikita grenke sadove svojega zaupanja v moč Rusije in njenih sozarotnikov, da pa žanje obenem tudi sadove svoje lastne zavratne politike, ki je bila tudi politika Petrograda, Belgrada in Rima.

Glasovi o okupaciji Lovčena.

RIM, 13. (Kor.) Kakor poroča »Tribuna«, so se srbski in črnogorski krogi Rima izrazili, da so posledice padca Lovčena težke, ker pomeni to obvladanje ravnine Cetinja, boke kotorske, okraja Budve, severne strani skadrškega jezera in doline Rjeka. Vendar bo Črnogora energično branila pozicije Rieke in proložila

glavno mesto najbrže v Nikšič, eventualno v Skader.

Italijanska bajka o italijanski zmagi na morju.

DUNAJ, 13. (Kor.) Iz stana vojnih poročevalcev se poroča: Italijansko časopisje naglašja dne 29. decembra dogodivši se potop naših rušilcev torpedovk »Like« in »Triglava«, ki sta, kakor je objavilo avstro - ogrsko uradno dnevno poročilo od dne 30. decembra, v draškem pristanu zadelo ob mino, kot italijansko pomorsko zmago. Temu nasproti je treba opozoriti, da italijansko brodogrje kljub tej pretvezni zmagi ni moglo niti najmanje motiti sodelovanja našega brodogrja pri zavzetju Lovčena. Njihova fraza o nadvladovanju »Adrije« je torej le bajka.

Črnogorska prestolonasledniška dvojica v Rimu.

RIM, 14. (Kor.) Prestolonasledniška dvojica Danila črnogorskega je prispela v Kvirinal. Kraljica Jelena in kralj, ki je od zadnjega potovanja princa Danila nanj ezlovljen, kakor tudi vojvoda Aosta, poveljnik soške armade, so imeli ž njima dolge konference. Kralj je sprejel ministra za vnanje zadeve, mornariškega ministra in poslanika Tittonija v svrhu daljših razgovorov. Minister za vnanje zadeve Sonnino je sprejel sbrskega poslanika, ki je baje prišel z važnimi poročili svoje vlade.

Boji v Črnigori.

Iz vojnega tiskovnega stana poroča: 12. t. m.: Z zavzetjem Lovčena je akcija proti Črnigori stopila v odločilni štadij. Z neverjetno hitrim zavzetjem te gorске trdnjave, ki so jo še pred nekaterimi dnevi iz Boke kotorske smatrali za nezavzeto, je odstranjena glavna ovira na poti na Cetinje. Zopet je bil načrt prese-nečen, ki je dosegel tu veliko zmago. Do čim so Črnogorci pričakovali glavnega napada na vzhodu dežele v četah, ki so prodirale proti črti Tara - Berane - Plav - Gusinje, videli najnevarnejšega sovražnika ter so, zaupajoč v moč Lovčena mislili tamkaj le bolj na kako demonstracijo, so se čete generala Kövessa z železno voljo lotile ravno tega najtežjega podjetja, in kakor svoj čas prehod pri Belgradu, se je izvršila tudi ta operacija na način, da mu ni primera. Istočasno pa je bila tudi znamenje za splošen obkoljevalen napad.

Komaj so pehotni oddelki preplezali razstreljene serpentine na Lovčenu, se je pričela tudi južno Kotora akcija z morja. Črnogorci, ki so imeli zasedeno ozemlje tja doli do Budve, so bili vrženi, pri čemer so njihove zadnje straže morale po krvavi borbi opustiti višine zapadno in severozapadno mesta. Tudi severno Lovčena so naši nepričakovano naskočili v široki fronti. Mejna črta vzhodno Orahovca, ki so jo branili črnogorski oddelki ob notrajnem zalivu, je bila zlomljena in sovražnik pognan proti severozapadu Cetinja. Iz hercegovskega utrbenega pasu v Krivoušju so tudi prodrli močni oddelki proti skalnatim vrhovom pri Grahovcu. Tu se je sovražnik upiral posebno srđito. Tri dni in tri noči se je bilo treba boriti za vsak skalnati pomol, za vsako razpoko, dokler ni omagala sovražnikova obrambna sila in se ni umeknil proti Nikšiču.

V tem pa so osvoboditelji Lovčena kar najizdatneje izrabili svojo zmago: hitro prodirajoč po cesti proti Cetinju so dospeli do Njeguša, kraja, ki je v značni črti oddaljen kakih 12 kilometrov od črnogorskega glavnega mesta Cetinja in je bil rabil kot arzenal in izdelovalnica municije za Lovčnu. Pri tem prodiranju se je spretno uporabljalo za napad rčekaj na Lovčenu osvojenih topov.

Ofenziva proti Lovčenu, ki je dosegla tako hiter uspeh, kaže zopet jasno razliko med vojevanjem zaveznikov in vojevanjem entente. Pri ruskih in italijanskih predornih poizkusih cele tedne, do popolnega izčrpanja trajajoče naskakovanje ne, številnih naskočnih vrst, ki dovaja v najboljšem slučaju do čisto malenkostne strateški popolnoma neizkoristljive pridobitve tal, pri avstro - ogrsko - nemških glavnih udarcih odločilen uspeh na prvi mah. Gorlice in Belgrad sta se ponovila na Lovčenu, naravnost bajna natančnost priprave in sijajno sodelovanje vseh činiteljev sta zagotovila posrečitev podjetja.

Črnogorci, podpirani po svojih zavezniških, so storili vse, da bi onemogočili osvoboditev Lovčena. Hrib, ki je videti kot konjski hrbet, je bil takorekoč naperjen z utrd-bami, oporišči in medpostojankami; zlasti vrh je bil obrambna postojanka prve vrste. Po balkanski vojni so artiljerijske postojanke deloma opremili s turškimi topovi, ki so jih zaplenili pri Podgorici. Te topove so potem zamenjali z ruskimi. Povečini so bile to premešane 15centimetrske baterije. Ojačili so ob začetku sedanje vojne artiljerijo na Lovčenu s francoskimi, tekom zadnjega poletja pa tudi še z italijanskimi težkimi topovi. Minulega meseca oktobra je obstreljevanje Kotora dalo povod za energično protibombardiranje, pri čemer je vojna mornarica tako

izbornu posegala vmes, da se je na Lovčenu nameščena mednarodna artiljerija morala preseliti na nove, bolj zakrite postojanke za višinsko črto, ki so pa kotorski trdnjavski artiljeriji omogočale še veliko boljše streljanje kot pa prej.

Pri sedanjem napadu je mogočni ogenj trdnjavskih baterij in ladijskih topov, več dni trajajoče streljanje najtežjih kalibrov (treh po trideset in dvainštirideset) imelo strahovit učinek. Neposredno po zaključanju artiljerijske priprave je že bosenska pehota, katere prodiranje preko zasneženih serpentin je pospeševalo megleno vreme, od dveh strani udarila proti sovražnikovi osrednji postojanki na vrhu, čigar zavzetje je zahtevalo več ur krvavega dela.

Ta novi napad iz Hercegovine je odprl vhod v Črnogoro med Adrijo in Trebinjem na fronti, ki je široka nad 60 kilometrov. Črnogorske bojne sile, stisnjene v obliki podkve, so prijele od treh strani. Na zapadu pritiskajo nanje c. in kr. oddelki, ki so prešli v novo ofenzivo, in oni, ki njim ob strani stoje na višinah vzhodno Avtovca in Bileće; na severu jim grozi močna fronta ob Tari, na vzhodu južno Beran in Peči pa s počasnimi, a neprestanimi napadi avstroogrski polki, podpirani po Arnavtih, porivajo sovražnika nazaj. Silka sedanjega položaja v Črnigori je podobna oni pri porivanju Srbov proti Kosovemu. Pritisk napadalcev stiska Črnogorce v vedno se zožujoč prostor. Mogoče je tu le dvojino: ali se združijo v kakih osrednji postojanki za odločilen boj, ali pa se bodo skušali med Skadrskim jezerom in Gusinjem umekniti v Albanijo.

Francozi razstrelili železniški most čez Strumo.

MILAN, 13. (Kor.) »Corriere della Sera« poroča iz Soluna, da so Francozi in Angleži včeraj razstrelili železniški most čez Strumo, 6 km od Demir Hisarja na črti Solun - Seres. S tem so železniške zveze s Turčijo in Bolgarsko odrezane. Tudi grške čete v Seresu, Drami in Kavali so s tem ločene.

Francozi ne smejo letati nad Seresom.

PARIZ, 13. (Kor.) »Temps« poroča iz Seresa: Tukajšnji prefekt je naznanil ministrstvu za notranje zadeve, da je en francoski oficir zaprosil za dovoljenje, da bi smel preleteti mesto in si izbrati primeren prostor za izkrcanje, kar je prefekt iz bojazni, da bi bil Seres potem izpostavljen tudi nemškimi letalskim poizvedovanjem, odbil.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se objavlja: 14. januarja 1916, popoldne.

Sovražnik poizkuša od včeraj zjutraj vnovič, da bi prebil našo besarabsko fronto pri Poporovcah in vzhodno Raranč. Izvršil je pet velikih napadov, katerih zadnji je bil izvršen v današnjih intranjih urah. Vendar pa se je moral vsakikrat umakniti ob najtežjih izgubah. Odbilen uspeh pri odbitju Rusov je imel zopet izvrstno voden, v premoči se nshajajoči ogenj naše artiljerije. Od pričetka bitke v vzhodni Galiciji in na besarabski fronti je bilo pri armadi barona Pflanzer - Balatina in pri avstrijskih četah generala grofa Bothnerja ujetih nad 5.100 Rusov, med njimi 30 oficirjev in praporščakov. Pri Karpitlovi in Volinji so naši poizvedovalni oddelki razpršili par ruskih poljskih straž.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 14. (Kor.) Veliki glavni stan, 14. januarja 1916.

Nobenih dogodkov posebnega pomena. Vrhovno armadno vodstvo.

Neresnične vesti o slabem ravnanju z ruskimi ujetniki v Nemčiji.

BERLIN, 13. (Kor.) Wolffov urad poroča: V Rusiji je razširjeno mnenje, da se z ruskimi vojnimi ujetniki v Nemčiji postopa slabo. Kako napačno je to mnenje, kaže zopet določba vojnega ministrstva, ki dovoljuje ruskim vojnim ujetnikom, da smejo posebej praznovati svoje bojične praznike.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se objavlja: 14. januarja 1916, popoldne.

Na jugozapadni fronti nič pomembnega. Posamezne točke Naborjeta in Rahlja so bile v sovražnem topovskem ognju. Delovanje italijanskih tetalcev se je razširilo tudi na ozemlje Trsta. Na Piran vržena bomba ni povzročila nobene škode. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 13. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Poročilo Cadorne 12. januarja.

V gornjem Val Camonica je razrušila naša artiljerija dne 10. januarja eno nastanišče in oporišče sovražnika v oddelku med vrhom Ercavallo in Tonale. V Val

Lagarini je bilo zvečer istega dne ob izgubah odbit artiljeristično pripravljen sovražen napad na naše postojanke pri Castello Dante. Na ostali fronti do morja se je nadaljeval včeraj topovski boj. Na obeh straneh živahno delovanje letalcev. Naše brodogrje je kljub neugodnim atmosferskim razmeram in viharju plulo nad Gardolom, severno Tridenta, bombardiralo to sovražno letališče in vrglo na povratak par bomb na kolodvore v Tridentu in Roveretu in taborišče pri Volanu. Vrnilo se je nepoškodovano. Sovražni letalci so metali bombe na nekatere kraje v soški ravnini, ne da bi napravili kako škodo.

Italijanska grozodejstva.

DUNAJ, 13. (Kor.) Iz stana vojnih poročevalcev se javlja: Grozno in ogorčljivo se glase poročila o nasilstvih, ki jih zakrivljajo Italijani v »odrešeni« ozemljih. Streljanje neoboroženih civilnih oseb obojega spola brez prejšnje preiskave, ki so povostoma osumljene vohunstva le na podlagi proskribcijskih list, so redni dogodki. Iz dolge vrste takih justifikacij in drugih grozodejstev naj naglasimo sledeče posebno kričeče slučaje. Župnik v Tržiču, Kren, rodom Furlan, je bil osumljen, da je porabljal podzemski telefon v cerkvi in so ga že ustrelili kot ogleduha. Poprej so vojaški duhovnika navezali na osla in ga toliko časa gonili po trgu pred cerkvijo, dokler se ni onestvil. Gnusna je nadalje usmrtilve sedmero prebivalcev v Villesse. Ti mučeniki so bili obdolženi, da so pobili neko poizvedovalno konjiško stražo. Brez sodnega postopanja, da, niti da bi bil sploh obdolžitev preiskal glede nje resničnosti, je dal italijanski stotnik teh sedem moči ustreliti. Nesrečni ženi, ki so jej umorili moža in sina, so prepovedali nadeti si žalno obleko. To so jej dovolili še le potem, ko je bila nektrivda vse sedmoroce ustreljenih dokazana. Neosnovanost obdolžitve izhaja že iz dejstva, da so prebivalstvo takoj po dohodu Italijanov razorozili in mu odvzeli celo nože. Temu strašnemu zločinstvu se vredno pridružuje masakriranje neke avstro - ogrske patrolje, o katerem se je doznalo sedaj. V neki noči koncem junija je poizvedovala avstro - ogrska patrolja 10 mož na planoti med Tržičem in Zagrajem proti italijanski fronti. Tam je zadelo na veliko močnejšo italijansko patroljo. Po kratkem času medsebojnega obstreljevanja je sovražna patrolja obkolila našo, ki se je morala vdati, ker je bila veliko šibkeja. Po razoroženju naše patrolje so jo Italijani na krut način masakrirali s tem, da so vojakom z nožem razparali trebuh in jih v takem stanju pustili tamkaj.

Propaganda Carcana za vojno posojilo.

RIM, 13. (Kor.) Minister Carcano je imel na kapitolu govor za vojno posojilo, v katerem je izjavil, da uvideva sedaj vsak Italijan potrebo, da se za vedno potolče dednega sovražnika, doseže naravne meje, zagotovi svoboda morja in prepreči barbarstvu, da bi prekrizalo pot zapadni kulturi Italija in njeni zavezniški bodo sklepali mir le po odločilni, zmagoslavni zmagi.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 14. (Kor.) Veliki glavni stan, 14. januarja 1916.

Vsled viharja in deževja je bilo bojno delovanje omejeno na posamezne topovske dvojeve in boje z ročnimi granatami in minami. Vrhovno armadno vodstvo.

Angleška spodnja zbornica.

LONDON, 13. (Kor.) V spodnji zbornici je izjavil Chamberlain, minister za Indijo, da je vest nekega ruskega lista, da so Perziji vpadli v Belučistan, neresnična. Glede operacij v Mezopotamiji je izjavil Chamberlain: Armada generala Aylmerja je bila radi vremena — vse ranjence je bilo treba odvesti po reki — dne 10. januarja še v bližini Šejk Saida. Naša konjenika je dognala, da se nahaja sovražnik pri Esinu (6 milj zapadno Kutelamare). To je postojanka, iz katere je general Townshend pregnal Turke septembra meseca v bitki pri Kutelamari.

Morska poplava v Hamburgu.

HAMBURG, 13. (Kor.) Visoka plima v Hamburgu je dosegla v četrtek zvečer izredno višino 18 čevljev in 3 palcev. Vse kleti ob vodnem robu in v nižje ležečih mestnih delih so bile pod vodo. Voda je uničila velike množine blaga. Cestnoželezniški in vozni promet je ustavljen, ker so bile ceste deloma ¾ m pod vodo. Ob ½12 ponoči je dosegla plima najvišje stanje.

Kardinal Mercier odpotoval v Rim.

BRUSELJ, 12. (Kor.) Kardinal Mercier, nadškof v Mechelu, je odpotoval včeraj v Rim.

Iz Kitajske.

HONKONG, 12. (Kor.) Vlada v Kantonu poroča o porazu upornikov, ki so bili popolnoma potolčeni in so imeli težke izgube. Uporniki so zasledovani.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 13. (Kor.) Iz glavnega stana se javlja: Kavkaška fronta: Južno in severno reke Aras je izvršil sovražnik z znatnimi silami srđiti napad na prednje postojanke našega centra, a je bil s protinapadom ob izgubi številnih mrtvih, dveh strojnih pušk in množine orožja vržen v stare postojanke. — Dardanelska fronta: Sovražne vojne ladje so obstreljevale Teke Burnu in Seddil Bahr. Eno naših letal je metalo bombe na en sovražen monitor in ga prislilo, da se je umaknil. V okolici Seddil Bahra je bilo sestreljeno peto sovražno letalo tipa Farman.

LONDON, 13. (Kor.) Poročevalcev angleškega časopisja v Mezopotamiji poroča: Prodiranje generala Aylmera ob Tigrisu, da bi se združil z generalom Townshendom pri Kutelamari, je zadelo na srđiti odpor. Angleška pehota je dne 6. t. m. pri Šejk Saidu napadla na obeh bregovih reke v znatni sili se nahajajoče Turke in se je zakopala na desnem bregu pred fronto sovražnika. Naslednje jutro je prišla naša konjenika med okope v skrajno desno krilo sovražnika, pri čemer je utjela 550 Arabcev in Turkov in uplenila 2 vrska topova. Naša pehota je imela težke izgube. Dne 7. t. m. se je vršil boj tudi ob levem bregu reke. Naše čete so prišle v srđiti ogenj sovražnih pušk in strojnih pušk. Obkoljevalni poizkus sovražne konjenice je preprečila naša konjenika. Vendar pa je bila sovražna pehota premočna, da bi se jo vrglo.

Konferenca ogrske neodvisne stranke.

BUDIMPEŠTA, 13. (Kor.) Neodvisna stranka je imela danes popoldne konferenco, na kateri je bilo sklenjeno, da se stranka kakor vse druge opozicijske stranke udeleži delovanja regnikolarne deputacije, ki se sestane na željo Hrvatov v svrhu ureditve vprašanja grbov. Utemeljevanje sklepa pravi, da imajo dela regnikolarne deputacije značaj delegacij. Za člana regnikolarne deputacije je bil od strani neodvisne stranke izvoljen poslanec Akuzij Bizony.

Škof Vazilij Hossu umrl.

BUDIMPEŠTA, 13. (Kor.) Grško - katoliški škof Vazilij Hossu je umrl danes v Budimpešti v starosti 50 let za mrtvodom.

Iz Mehike.

WASHINGTON, 12. (Kor.) Državni tajnik Lansing je zahteval od Carranza brzojavni namet takošnje kaznovanje razbojnikov, ki so ustrelili v pondeljek 17 Amerikancev v Chihuahua.

Položaj.

14. januarja.

Praška »Union« razpravlja o dogodkih zadnjih dni na Balkanu in riše položaj z ozirom na brezuspešni konec galipolijskega podjetja in na zavzetje Lovčena v glavnem tako-le: Četverosporzum prevzija sedaj težke dneve, morda najtežje v času vse vojne. Eno žalostna vest sledi drugo. Kak smisel je imelo žrtvovanje 200.000 vojakov na Galipolju, to klanje? To je fiasco, ki je zadal ugledu četverosporzuma smrtlen udarec pred mohamedanskim svetom. Z ozirom na zavzetje Lovčena pravi, da so naše čete izvršile pravo Herkulovo delo. Potem vprašuje: Ali ti novi udarci ne odpro oči četverosporzumu, saj dokazujejo, vsakomur jasno brezuspešnost nadaljevanja te vojne? Ali hoče še nadalje žrtvovati ljudi in se vdajati prazni nadi, da bi mogli izsiliti preobrat v vojni sreči? Ali se ne boji svetovnozdovinske odgovornosti za nadaljne brezkrizno prelivanje krvi, ki mu more donesti le novih porazov, centralnima vlastima pa novih uspehov? Ali se še ne zdi njegovim voditeljem, da je prišel čas, da bi mislili na mirovna pogajanja, namesto da se vdajajo krivi nadi, da bi se jim posrečilo, da z zavlačevanjem vojne omajajo centralni vlasti?

Ta apel v praškem listu je gotovo več nego utemeljen po razvoju vojnih dogodkov na Balkanu. Res sledi udarec za udarec. Ravnokar nam je došlo poročilo o takim novem silnem udarcu: naše čete so zasedle Cetinje, glavno in prestolno mesto kraljestva Črnogore, skalovito gnezdo. Tega dogodka smo sicer pričakovali takorekoč z uro v roki od ure do ure, vendar napravi ta vest gotovo silen moralčen utis na obeh straneh vojujočih se strank — seveda na vsaki v drugačni smeri. Nezavzetost in nedostopnost Črnogore ste bili nekdanj resnici, danes ste legenda.

Sedaj pa, ko je prepozno, se oglašajo z grenkimi rekriminacijami in se jim zdi neverjetno, kako da niso zavezniški pomagali hrabrim Črnogorcem. Glavno ost teh rekriminacij obračajo angleški listi proti — Italiji. In to že iz razlogov političnega prijateljstva in iz pomorsko-strategičnih ozirov. Pomoč, ki jo pošiljajo sedaj v Albanijo, da je zagonetna, četudi govore morda zanjo dobri razlogi. Zakaj ni Italija pomagala? Ti ljubi Bog, saj pripove-

dujejo italijanski listi dovolj glasno dan na dan, da se mora italijanska politika uravnati po italijanskim interesih in sentimentalnosti da ne smejo vplivati nanjo. »Priateljstva«, da, kolikor hočete Srbija in Crnagora, sicer pa ima Italija svojo balkansko politiko. Nič se naj ne čudi torej, da Italija ni hotela, da bi pravčasno prišla s svojo pomočjo Srbiji in Crnigori.

Nu, ko že hočejo angleški listi zvrčati krivdo na Italijo, bi jim ta lahko vrnila mlo za drago% obilnimi obrestmi. Mogla bi reči: Ne mi, vi, Angleži, ste krivi v prvi vrsti, ker je vsa vaša politika produkt trdega egoizma in vse vaše postopanje zavratno in neiskreno, ker nikdar ne milite resno na odkrito sodelovanje in medsebojno podpiranje tudi tam, kjer ne gre direktno za kak angleški interes, marveč hočete le izrabljati zaveznike za svoje namene!

Tako more odgovoriti Italija in se pri tem sklicevati na klasično pričo. Francoski politik Hervé pravi naravnost, da so na vsem balkanskem neuspehu krivi Angleži, ker niso hoteli prepustiti vodstva francoskim generalom, ki bolje poznajo načela velikopotezne vojne, nego na Angleži, ki poznajo le vojno v kolonijah. »Figaro« pa kaže direktno s prstom na angleškega generala Hamiltona kot krivca, ki pa zopet meče krivdo na »neokretni vojni urad« v Londonu. Bilo kakor bilo: vsekakor so krivi Angleži!

Sicer pa se more Italija, ako se oglasi s takimi očitani na naslov Angleže, sklicevati na svoj notranji položaj, na svojo stisko glede oglja in žita — na mile prošnje g. Luzzattija, naj vendar Angleška cloveški postopa z Italijo. In Italija je menda sedaj tudi zaveznica Angleže.

Temboj se moramo pa čuditi, da se Rusiji se niso odprle oči in da ruski diplomatje še vedno verujejo v iskrenost Angležev. Med drugimi je čestital za novo leto londonskemu listu »Times« tudi ruski minister za vnanje stvari Sazonov. Pisal je: »Vsak ugledni Rus veruje v Anglijo. Vemo, da naša čustva zvestega prijateljstva dobivajo tam odmeva, in popolnoma zaupamo prijateljstvu Velike Britanije napram ententi. Mi se ne oziramo na šepetanja o nepoštenosti Angleže, naj prihajajo s katerekoli strani. Vemo, da so ta sumničnija povsem neosnovana in da se samo zato mečejo v svet, da bi povzročile razdor med zavezniki«. Ne dvomimo, da pride čas, ko ta vera v angleško zvestobo in lojalnost prinese tudi grenko razočaranje.

Rekli bi, da je po zadnjih udarcih, ki jih je dobil četveropozoraz na Balkanu, prišel tudi za Grško in Romunsko tisti psihološki moment, ko se mora prenehati vsako omahovanje in se morate odločiti v svojem interesu. Sedaj ne koristijo nobene rekriminacije n. pr. radi pridržanja grških parnikov z žitom in oviranja brzojavnega prometa, ali pa radi nezasilnega zatiranja. Sedaj je treba odločnega sklepa, ki napravi konec dosežani mučni nejasnosti.

Proti padanju naše valute.

Uradno poročilo 10. t. m. nam je sporočilo, da je preračunjevalni kurz za plačila potom poštne hranilnice v Nemčiji določen do nadaljnega na 146 kron za 100 mark, v Švico pa na 150 kron za 100 frankov. Če pomislimo, da je pred vojno imel frank vrednost 0,95 K, marka pa, recimo, 1,20 K, potem je padla vrednost kron napram francu za skoraj 58 odstotkov, napram marki pa za 21,6 odstotka. Resnica je, da so padle tudi valute drugih držav, tako n. pr. ruska, nemška, celo tudi francoska in angleška, ali vendar je padec valut pri nas razmeroma največji. Od kod neki to?

Glavni vzrok padanja naše valute pač leži v tem, da smo obkoljeni od sovražnikov, ki nam ne dopuščajo izvažati naših proizvodov v taki meri, kot smo jih pred vojno. Vsi oni dohodki, ki so se stekali v našo državo iz teh izvozov, so sedaj skoro usahnili. Uvoz nasprotno se je primeroma le malo zmanjšal, tako da kaže naša trgovinska bilanca znaten deficit. Uradno je konstatirano, da se je izvoz zmanjšal za 70, uvoz pa le za 30 odstotkov. Naši trgovci morajo torej veliko več plačevati v inozemstvu, kot inozemstvo njim.

Mirnega srca lahko trdimo, da se te razmere ne bodo nič zboljšale, ampak da bodo postajale vedno slabše, če ne poseže vmes močna državna oblast, ki bo z raznimi odredbami skušala to vrzel med izvozom in uvozom tako premostiti, da ne bo imelo to slabih posledic za našo valuto.

Prva odredba vlade je že izšla. Glasi se, da morajo vsi trgovci in sploh vsi imetniki deviz (inozemskih menic) te devize izročevati Avstro-ogrski banki. S tem bo

gotovo dosti pomagano, ker bo tako izključena vsaka naša valuta škodljiva špekulacija. Avstro-ogrška banka bo imela torej pregled vsega izvoza in tako vse vrednosti inozemskih deviz. Enako dobi od trgovcev in bank obvestila, koliko deviz potrebujejo, da plačajo uvoz iz tujine. Avstro-ogrška banka bo v prvi vrsti upoštevala take trgovce, ki upoštevajo neobhodno potrebno blago, posebno živež. Druge uvoze, posebno one luksurijsnega blaga, omeji kolikor mogoče, če že ne prepreči popolnoma.

Nadalje bo Avstro-ogrška banka, ki bo imela natančen pregled o zalogi in popraščevanju po devizah, mogla določevati devizam primerno stalno ceno. Primanjkljaj, ki mora nastati vsled že omenjenega znižanja izvoza, bo morala kriti ta centralna banka, t. j. Avstro-ogrška banka, potom raznih drugih finančnih operacij. Omenili smo prej, da mora določati Avstro-ogrška banka stalne cene, to je, da ostanejo cene vsaj za neko dobo enake in se ne bodo menjale tako hitro kot sedaj. To je neobhodno potrebno za vsakega trgovca, ker drugače sploh ne more izvršiti nobene kalkulacije. Za zglede, kako nevarnost pomenja ta nestalnost cen deviz za trgovce, naj navedemo samo slučaj, ki se je zgodil v zadnjem četrtletju lanskega leta. Mnogo trgovcev je tedaj, upajoč da bodo slavne zmage, ki so jih izvajale združene armade, vplivale na politično-gospodarski položaj, in da se na ta način zopet dvigne naša valuta, odložilo za nekaj časa svoja plačila, češ, devize bodo cenejše in mi bomo na boljšem. V resnici pa je naša valuta še bolj padla in devize so poskočile, dotični trgovci pa so imeli jako občutno škodo. Po novi odredbi pa bodo trgovci pred takimi izgubami zavarovani.

Kakor smo že omenili, je to le ena odredba, kateri morajo slediti še druge energičnejše, če hočemo, da dospemo do zaželjenega uspeha, ki obstoji v tem, da obdržimo našo valuto kolikor mogoče dolgo časa na eni in isti višini. Če dosežemo to, smo že veliko dosegli, ker dovesti našo valuto na ono mesto, na katerem je stala pred vojno, bo naloga šele po sklepu miru.

V naslednjem naj omenimo še neko drugo idejo, kako bi pomagali naši valuti. Ta ideja obstoja v tem, da podkrepimo s kolikor mogoče visokimi zalogami zlata Avstro-ogrsko banko. Gotovo je znano, kaj so napravili Nemci ob izbruhu svetovne vojne. Milijoni in milijoni zlata so romali v zakladnice Nemške banke. In v resnici, to ni ostalo brez uspeha. Poleg drugih činiteljev je pripomoglo tudi to, da se nemška valuta še sedaj tako krepko drži. To lahko storimo tudi pri nas. Med občinstvom in v bankah leži še dosti zlata, ki ne prinaša dotičnikom nobenega dobička. Ako bi pa ležalo to zlato v kleteh Avstro-ogrške banke, bi imelo to precejšen vpliv na veljavo našega papirnatega denarja. In takega zlata je, kakor se ceni, okoli 400 milijonov kron; svota, ki že nekaj zaleže.

Zdelo se bo marsikomu posebno poslednje precej čudno, a dandanes, ko živimo v času krušnih, mlečnih in še raznih drugih znamenj, taka odredba ni izključena.

Država ima pravico, zahtevati od posameznika vse neobhodno potrebno, če zahteva to splošna korist.

Pomislimo moramo, da bo imel nazadnje tudi vsak posameznik dobiček od tega. Ker če se posreči, da obdržimo našo valuto na sedanji višini, preprečimo tako vsako draženje živil, ki jih dobivamo iz inozemstva. Zatorej je vsakega sveta dolžnost, da je pripravljen, da izpolni vestno vsako odredbo vlade, ki je namenjena v okrepitev naše valute.

Razne politične vesti.

Italijanske misli o Srbiji. Ravno včeraj smo omenili v navadnem poročilu o položaju, na kak vrazil — prav italijanski način si predstavlja Italija svojo ulogo — rešiteljice Srbije. Misli Italijanov o bodočnosti Srbije in nie vzpostavi nam kaj drastično osvetljuje neki članek v »Idea Nazionale« o jadranskem vprašanju. Opozorja na možnost navzkrižja v interesih Italije in Srbije ter poudarja, da cloveško vedenje prve napram Srbiji in nje pobegli vojski ne more nikakor vplivati na italijansko politiko. Besede Sonnina — italijanskega ministra za vnanje stvari — o vzpostavi narodne srbske države da ne morejo pomeniti nikake drugačne rešitve jadranskega vprašanja, nego jo je morala zahtevati Italija! Srbske zahteve do Adrije so izključene. Adrije za Srbijo gospodarski, ne pa politični problem. Srbija potrebuje otvora na Adriji, ne more pa misliti na to, da bi postala tam dedinja

Avstrije, ker bi sicer takoj postala sovražnica Italije! Zal, da obstoji — prosimo, tako piše ugledna italijanska publikacija — neki megalomanski srbski imperijalizem, ki sa... o veliki Srbiji na Adriji, ki bi bila enakopravna z Italijo! Te sanje da ste netili Francija in — Avstrija! Če sedaj Italija — tako nadaljuje »Idea Nazionale« — deluje za Srbijo, dela to seveda le za tako Srbijo, ki se bo prilagajala interesom Italije, ne pa za večjo Srbijo, ki bi jej bila nevarna.

Ze ta prijateljska opominjanja so dovolj hud tobak. Ali še hujega nudi Srbiji neapeljski »Matino«, kakor smo že včeraj omenili. Pravi, da Italija ob sentimentalnem motrenju ne sme pozabljati na svoj »sveti egoizem«. Italija da ne sme misliti na interese drugih, ampak na italijanske. Sentimentalnost Srbom v prilog da bi bila istotako nemodra, kakor nespametno — kako lepo rečeno — lajanje tistih, ki dan na dan kriče o vojni napovedi med Nemčijo in Italijo. Potem sledi že omenjeni poziv, naj se srbska država z ostanki svoje vojske stavi pod zaščito Italije. Ta poziv je v polnem soglasju z diktom v »Idea Nazionale«, češ, da zdrava srbska politika more biti le v tem, da gre z Italijo — proti Avstriji! Rečeni italijanski glasili nas postavljati pred zagonetko. Bog sam razumi psiho italijanske politike! Najprej odrekati komu bodočnost in mu govoriti: »S svojimi aspiracijami si mi sovražnik, tvoji interesi so v navzkrižju z mojimi, prijateljia si moreva biti le tedaj, če si ti slabši in obnemogel, jaz pa velik in močan — in ga potem vendar pozivati, naj se ta maltretirani slabši postavi pod zaščito mogočnega, ali, konkretno govoreno, naj gre Srbija z Italijo proti Avstriji, kateri poslednji očita italijansko glasilo v isti sapi, da je netila velikosrbski imperijalizem: vse to nas postavlja pred psihološko zagonetko, ki jej ne vemo druge razrešitve, nego v hidrofobiji italijanskih politikov, ki jim jemlje vsako možnost, da bi vsaj pametno in logično — četudi ne upravičeno in veljavno — utemeljevali aspiracije italijanske politike.

Domače vesti.

Razpis štipendij iz štipendijske ustanove »Ivan Marija Vatovec« za slovenske dijake tržaške gimnazije. Podpisani odbor podeljuje za šolsko leto 1915/1916 iz gorimnovane ustanove in po določilih ustanovnega pisma dve štipendiji v znesku po K 200. Pravico do štipendija imajo pridni, nadarjeni in potrebni revni dijaki tržaške državne gimnazije, kateri so slovenske narodnosti ter obiskujejo obilglatni slovenski tečaj na tem zavodu. Ako so sicer dani vsi pogoji, imajo prednost dijaki, rojeni pri Sv. Ivanu pri Trstu, in ako bi takih ne bilo, tedaj dijaki, rojeni v tržaški okolici. Prošnje za podelitev morajo biti pisemne in opremljene z spodaj označenimi listinami ter poslana po pošti podpisaneemu odboru v roke društvenega tajnika g. Miroslava Pretnerja, vodje c. kr. pripravnice srednjih šol v Trstu, ulica Fontana št. 10/II nadstropje. Prošnjam je priložiti: rojstni in krstni list, šolska izpričevala vsaj poslednjih tečajev, potrdilo ravnateljstva tržaške državne gimnazije, da je prosilec vpisan kot reden dijak tega zavoda in da obiskuje obilglatni slovenski tečaj, in končno ubožni list. Prošnje je vložiti najdalje do 15. februarja 1916. leta. Na kasneje dosepe prošnje se odbor ne sme ozirati.

Odbor Dijaškega podpornega društva v Trstu.

Surovi sladkor kot krmno sredstvo. V očigled pomanjkanju krmnih sredstev za dobiva krmjenje s surovim sladkorjem letos večji pomen. Centrala za krmna sredstva pozivlja zato posestnike živali, da naznanijo sedaj pristojnim oblastim, koliko rabijo surovega sladkorja za vsa krmpanja, da se zamore dognati celokupna potreba do nove žetve. Surovi sladkor bo razdeljen kmetovalcem potom kmetijskih zadrug, kjer pa ni teh, potom občine po pristojnem c. kr. okrajnem glavarstvu. Mestni lastniki živali morajo naznaniti svoje potrebščine pri občinskem zastopništvu. Preskrba občin se izvrši potom centrale za krmna sredstva. Ker je potrebno dobiti kolikor mogoče hitro natančen pregled, morajo reflektanti na surovi sladkor prijaviti svojo potrebščino najdalje do 1. febr. pri pristojnih oblastih, toda vsak lastnik živali le pri eni oblasti. Preprečiti se mora, da bi kak posestnik živali naznanil svojo potrebščino tako pri občini kakor pri kaki kmetijski družbi, ker bi bilo tako nemogoče dognati natančno potrebščino, kakor se namerava.

— Zelo žal mi je, res, da vam ne morem ustreči.
— Kako, res ne?
— Da, gospod, res ne?
— Če vam ponudim šest, sedem, deset tisoč frankov?
— Gospod, četudi mi ponudite vse svoje imetje, bi vendar ne mogel sprejeti vaše ponudbe.
Gospod de Vaunoy se je posmejal.
— Aha, začemanj umevati, — je dejal, — tu je stce vmes, kaj ne?
Maurice se je poklonil in pritrjevalno pokimal.
— Moj Bog! — je vzkliknil bankir, — zakaj mi niste povedali tega že prej? Dobro je, nočem vas siliti več.
— Hvala vam.
— Ker sva torej sklenila današnje kupčijo, vam le še hočem napraviti ponudbo, ki jo, kakor upam, sprejmete brezpogojno.
— Če je odvisno od mene, da jo sprejemem, sem vam popolnoma na razpolago. (Dalje.)

Društvo c. k. upokojeincev za Trst in okolico, vabi člane in nečlane in vdove c. k. državnih uslužbencev vseh kategorij na društveni shod, ki se bo vršil v dvorani c. k. državnih uslužbencev v nedeljo, dne 16. januarja, ob 3 popoldne, ulica Farneto 7 L, na levi. Prosi se tudi, naj se prinese s seboj penzijski dekret. Dnevni red: Predložitev prošnje c. k. ministrstvu. K obilni udeležbi vabi odbor.

Poštni in brzojavni promet z inozemstvom. Z včerajšnjim dnem se je zopet začel poštno-nakazni promet med Avstrijo in Bolgarsko. Za to veljajo iste določbe kakor za poštonakazni promet s Turčijo. Zlasti se morejo pošne nakaznice v Bolgarsko oddajati le pri eraričnih poštinih uradih in le pri tistih razrednih poštinih uradih, ki so posebno pooblašteni v to. Poštne nakaznice je izpolnjevati v veljavni frankov. Najvišji znesek je določen na 500 frankov.

Popravljamo. V včerajšnji številki smo poročali, da je nagle smrti umrl 62 letni Srečko Nementz, lastnik zaloge oglja v ulici delle Acque. Svojci g. Nementza nam sporočajo, da je g. Nementz živ in zdrav in da gre tu za zamenjavo oseb, ki imate slučajno enaki imeni.

Mesta zastavljajca. Danes od 9. dop. do 3. pop. se bodo prodajale na dražbi dragocenosti serije 135, zastavljene meseca junija 1914, na zelene listke, in sicer od štev. 260.000 do štev. 261.900.

Samomorilni poizkus. Včeraj popoldne ob eni so z redarstvene stražnice pri Sv. Alojziju telefonirali zdravniški postaji, naj bi takoj prišel službujoči zdravnik v takozvani »borovi gozdici« (Bosco dei Pini), češ, da se tam nahaja neka ženska, ki nujno potrebuje zdravniške pomoči. Z zdravniške postaje se je zdravnik nemudoma odpeljal v rečeni gozdici in tam je res našel 58letno Nežo Skrlovo, ki je bila s samomorilnim namenom izpila nekoliko karbolne kisline. Potem, ko ji je podelil najnujnejšo pomoč, je zdravnik nesrečno žensko dal odpeljati v mestno bolnišnico. Pazite na otroke! Včeraj popoldne ob politreh je Marija C., ki stanuje v hiši št. 5 v ulici Carpison, prinesla na zdravniško postajo svojega komaj triletnega sinka Marija, kateri se je bil — igraje s kosom marmorja — precej težko ranil na sredinco in na dlanl leve roke. Rano na dlanl mu je moral zdravnik zašiti z dvema šivoma.

Izpred sodišča.

Neosnovana ovadba radi pretiravanja cen.

Pri Sv. Ivanu so se ženske pritoževale proti policijskemu nadzorniku Kralju in nadstražniku Pertotu, češ, da se v trgovinah Marije Jakličeve in Jurija ter Ane vdove Gasperšičeve prodaja slanina po 8 K 50 vin. kilogram, torej po pretirani ceni.

Vsled teh pritožb je policija vložila ovadbo proti gorenjim radi pretiravanja cen.

Na prvi razpravi, ki se je vršila pred okrajnim sodnikom de Pratiem, so obtoženci priznali potom svojega zagovornika. Predlagali pa so, naj se potom trgovske zbornice pritegnejo informacije o okolnosti, da slanina izgubljala na teži vsled osušenja 10 odstotkov, vsled soljenja pa 1 odstotek. Predložili so tudi račun, iz katerega je izhajalo, da so ga oni kupili na debelo po K 720. Stroški režije znašajo 10 odstotkov.

Sodnik je ugodil predlogo obtožencev in preložil v to svrho razpravo. Na zaključni razpravi se je prečitala informacija trgovske zbornice, iz katere je izhajalo, da navedbe obtožencev odgovarjajo resnici.

Sodnik videč, da so obtoženci imeli le okoli 4 odstotkov dobička, je oprostil vse tri obtožence vsake krivde. Opravitelj državnega pravdištva je prijavil vzklic radi krivde in ničnosti oprostilne razsodbe.

MALI OGLASI.

Gospa daje lekcije v italijanski, nemščini in francoščini. Ul. Barriera 1, I. 16

Proda se polica s šipami in klop po nizki ceni. Via Barriera 1, I. 17

Proda se 819 klast ov z trtami obdelano zemljo v Škorčlji, na desno rojanske cevo pri ce-ti. Fogoji se izvedo v kavarni »Univerzo« (bliz Nar. doma). Vprašati po g. Špechar-ju gospodično pri blagajni. 18

Naznanilo preselitve! Trvdka z manufakturnim blagom IVANČIČ & KURINČIČ v Gorici se je preselila začasno v Dornberg št. 146 (prej trgovina Andrej Pahor). Priporoču se ceaj. odjemalcem vipavske doline. 394

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Cermák
se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karol Perničič
ordinira od 11-1 pop.
Trst, ulica Giulia št. 74 E (zraven Dreherjeve pivovarne).

Umetni zobje
z In brez celjasti, zlate krone In obročki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

En milijon pisalnih strojev
Remington
je na prodaj!
Nobeno izdelovanje ni doseglo takega uspeha!
Pisalni stroji REMINGTON: normalni model, tabulator model, računski model, specijelni model. — V vrednosti in kakovosti nedosegljivi!
REMINGTON
Delniška družba pisalnih strojev, z. o. p.
(prej GLOGOWSKI & Co
Trst, Piazza della Borsa 14, Tel. 1707

Zopetna otvoritev
Kavarne Wien
v ulici Vienna št. 15
Izbera vseh tu- in inozemskih merodajnih časopisov, ilustracij in mesecnikov. Slovenski časopisi. Postržba točna.
Za obilen obisk se priporoča.
Karl Fram, lastnik.

Po najvišji ceni kupuje ježice (Knoppern) turdka K. A. KREGAR, Ljubljana, poštni predal št. 127

Dr. HORVATH
TRST, Via Carintia 39
Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
ŠIBKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAN in SKLEPIH.
Sprejema od 10 - 1 pop. in 4 - 7 zvečer ob nedeljah od 10 - 1.

xport
žepnih električnih svetilnik in baterij

K. A. Kregar
Ljubljana, Sv. Petra cesta 21-23
poštni predal št. 127
:-: Trgovci velikopopust :-:

PODLIEK GREŠNICE.
Roman. — Francoski spisatelj Xavier de Montépia
— O, — je dejal živahno, — ne skrbite, za ceno se ne bova prepirala. Se nikdar nisem videl tako posročenega in brezhibnega dela, kot je ta riba in izvedba. Imejte kakršnekolet namene glede tega mojstrskega dela, zadovoljen sem z vsem, kar rečete. Ali se vam zdi sto zlatnikov dovolj?
— Ta slika ni na prodaj.
— Recite rajši, dragi moj gospod Torey, da se vam zdi moja ponudba preniška.
— Nikakor ne, toda...
— Dobro torej! — je nadaljeval gospod de Vaunoy, — priložite to sliko omima drugina dvema, za kateri sem bil tako srečen, da sem ju kupil, in k določeni svoti vam dodam še štiritisoč frankov. Ali vam je všeč tako?

Ljubljanska kreditna banka
podružnica v Trstu
Centrala: Ljubljana. Podružnice: Split, Celovec, Sarajevo, Gorica in Celje.
ulica Caserma št. 11
Blagajna je odprta od 9—1
Delniška glavnica K 8.000.000.—
Rezervni zaklad: K 1.000.000.—
Izvršuje najbolje vse v bančno stroko spadajoče tranzakcije.
Vloge na knjižice obrestuje 4% netto
(rentni davek plača banka iz svojega)
Vloge na tekoči in žiro-račun najboljše po dogovoru.
Sprejema borzna naročila za vse tu- in inozemske borze
Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.